

3a Foster St. North
Goodmans-Fields
London E.

7. May 1884

1
1884
ב'נתיב ארץ ישראל

אולם וחיים עד העולם על ראש, ראש החוקרים בדורנו, אבני כל
 חופף עלינו, הרב הגדול מורנו רבי יום טוב ליפמאן זונץ נ"ו
 במכתב-יית היוצאים פה לונדון קרית, כי מבני עתידים חכמי ישראל ליום הולדתו הבטל כי ימלא לכבוד אדוני
 תשעים שנה למזט, למקדם פניו בספר מקוב הגות לפי... הרעיון הזה העירני, לפוא לפניו כהיום הזה,
 להתיכבד בכבודו ועל פני כל ישראל יפבד. הגה אבני נכב בהפמח ספרו הגדול שני החיות
 וראשי גאוני וחכמי ישראל בדורנו האכילו מהדקם עלי. ובמכתביהם והערוניהם הנוגעים לדברי
 כבדוני, וביק הרבנים הגדולים האשיבוני כזאת נכספה גם כלתה נפשי כי אם פמו הטוב הנודק
 כשמי הטוב יעני כאמך בספרי וכבודו אבני הספרות העברית יחד בכבוד אב כאב
 ומורה הדור אשר תורה יבורח מסי הולדת כלית זו, הנוני פאלח בזה איזה קנטרסים מאמלע
 הספר כאשר באלו אלני מפיח הדפוס, למען יאוס את עינו הבדולח עליהם, וכפי רוח
 לבנו יאפוט אפוט מלאכת, ויכבדני בטובו. גוד זקני ישראל וחכמינו וזנה הנני מאני לו
 יד ואם עולם על אדמת ספרי, ועטרני ראוי, וכבוד עולם כי בעוד כפון רעננה, האוט לי
 כף אחת מלאה קטורת יפדקה, ועד דור ודור יסבר חסדו ואמונתו אשר עשה ועשה את
 תופשי התורה ועוסקים בליטרטור העברית, ועד זקנה ועד איצה אל יעזבום גאני
 אגיד זרועך לדור כי תבא גבוקתך...
 והנה ידעתי, כי יאי אגל כבודו לדאת כי באנגליה גכ לא תאבת תורה, ויאכיל כי לא נקל
 להוציא ספר כזה מבלי הוצאה רבה, אשר עק לא בקפתי. עתה מאום אדם בעולם, אך אחרי
 ככלות מלאכתו אצפה לבוא על אבריי, ויען ידעתי, כי לא רבים במדינתנו בזכרת ובאשכנז
 יבינו אל פועל ידי, ולא יתנו לב על ספר מתוב על יורה דעה, לזאת כתבתי *Einleitung*
 בלאק אשכנזית ומתורגמת אנגלית, ואם נפאל הטובה תבחר במלאכת, ובכבודי, אנקפהו

ARC 40792/617-354.2

אזהרה נפסי לכתוב לי הסכמתו ומאפטו הנאמן בלפאק אשכנזית
ועל ידה אהי מאאר, ויזכל לעזור לי הרבה בהפכת ספרי בייך
הנכבדים אדוני האהלות האלה -

כמוצט במאלין כי ההדפסה לא תמאך עוד, לזאת הנני מפיל תחנת.
לפני אכבוד חרותי, כי יקריב קרבן אעה אחת לכבוד התורה ולמדנה,
לתמוך הוגיה וסופחה, אף קאה עליו הכתיבה - לזאת אגם בו יקריב
קרבן קריתו עליו, אהי לראק לפני כל הימים אשר אני חי ואחיה על
פני האדמה.

אחילה לאל כי יתנני לחק לפניו כי יתנני ויכבדני מיד כראוני וכראוני.
וצזה יניח את המטה לפני יי באהל העדות למשמרת לפני יאראל.

והנני מזכר מקרב לב עמוק את כבוד אדני, כי יאגיל בארץ
בלבנום ואתולי יהי צבית יי עד מאה ועשרים שנה, יראה
נחת ועולמו בחייו כבודו עבדו וידיד רוחו יודע להקויר
רום ערכו ואלנו בספרות העברית כל הימים בלב תמים

נפתלי הלוי.

אנה צעוד ימים מעטים אאלים לו הקנטרסים
התסרים ואת קדף נפתלי והיה דמה העולה.
נהי הספר אחד ביד.